

BOSNIĆ

Čovijek i magija

TAJNA
UČENJA

ELEKTRONSKA
BIBLIOTEKA

Ahmed Bosnić

ČOVJEK I MAGIJA

“Savršen čovjek stiče moć razvijanjem mistične snage koja je u njemu urođena. Ona je smještena u pet tajnih organa: centru srca, centru duha, tajnom centru, skrivenom centru, najmisterioznijem centru...”

Šejh Ahmed el Abasi: “Tajne moći”

Tajne ucenja (1)

Obredi stari koliko i covjek

Sve civilizacije na svijetu u strogoj tajnosti razvijale su tajne vjestine i ucenja. O njihovim dometima danas ne znamo mnogo, ali ono sto znamo, govori o visokim dometima tog umijeca.

U svim vremenima covjek je vjerovao u djelovanje vanzemaljskih sila. Ovo se vjerovanje moze utvrditi tokom cjelokupnog kulturnog razvitka covjecanstva i moze se slobodno reci da je cak obiljezilo povijest mnogih naroda, drzava pa i civilizacija. Ako bismo površno gledali, mogli bismo doci do potpuno pogresnog zakljucka da je to vjerovanje u nasem vremenu mozebit nestalo. Ali, nije tako.

Naprotiv!

Uprkos svim znanstvenim dometima, svemirskoj tehnologiji, elektronici i fantastičnim mogućnostima računarske tehnike; uprkos nevjerovatnim dometima prirodnih i medicinskih znanosti; uprkos stabilnosti nasega zivota, mi jos uvijek, ruku na srce, ne uspjevamo objasniti sve ono sto nas, s vremena na vrijeme, ispunjava do dna duse, sto nas intuitivno vodi ili sto nas inspirise da bismo postupili ovako ili onako ili da bismo ucinili ponekad i ono sto nam nije ni na kraj pameti i sto uopce ne odgovara nasoj prirodi.

Crna i bijela magija

Iako se u nekim prastarim izvorima, rukopisima i knjigama, pominje i crvena magija, sto bi po po logici stvari, trebalo da bude nesto sto nije ni crna ni bijela, najveći broj autora magiju dijeli na crnu magiju i bijelu magiju.

Crna magija (sahir) nije nista drugo do saradnja sa zlim duhovnim bićima, najčešće sa duhovnim napasnicima - dzinnima, zlodusima, djavolima, šejtanima... – sa jedinstvenim ciljem da se negativno utice na sudbinu neke osobe.

“Svojim ocima gledasmo jednoga od njih kako pravi lik covjeka kojeg ce omadijati... Demon izlazi iz njegovih usta... Mnogi zli dusi silaze, a zrtvu

napada nareceno zlo!" Ovo je jedan od prvih opisa djelovanja crne magije (Ibn Haldun: "Mukadama", 14. stoljeće) iza koje stoji Sotona (Iblis) i njegovo nastojanje da oko sebe okupi sto veći broj bezboznika. Pri tome se koriste različita sredstva - od vostanih figura, magičnih ogledala, pojedinih dijelova ljudskog tijela do uzlova, cvorova i bajalica.

Za razliku od crne, bijela magija je sve ono što pomaze čovjeku da izbjegne zlu kob i što ga štiti od duhovnij napasnika. Iza njene blagotvornosti stoji Svemogući Bog i o tome svjedoče sve svete knjige.

Magija u svakodnevicu

Moglo bi se reći da danas na našoj planeti ne postoji pojedinac, koji se u svom životu nije koristio tajnim učenjima i vještinama. Ili bar malim djelcima njihovih moći. To se manifestira na bezbroj načina. Kada, recimo, nademo novčić na ulici pa ga stavimo u džep ne bi li nam donio sreću; ili kad se u nevolji - zbunjeni i uplašeni - obratimo nekome da nam salije travu i spravi hamajliju; kad za vedrih noći ugledamo zvijezdu padalicu pa gotovo refleksno poželimo da nam se ispuni neka skrivena želja...

Svjedoci smo, također, da još i dan-danas naši prijatelji i poznanici na automobil, na kućni prag ili iznad kućnih vrata stavljaju konjsku potkovicu. U tom postupku skrivene su njihove želje i nadanja da se zaštite od zlih duhovnih napasnika i nesreće, od siromastva i bijede, od vremenskih nepogoda i crne magije.

Istodobno, svjetske statistike pokazuju da se sve više ljudi u svijetu (i na Istoku i na Zapadu), bez obzira na nivo njihove obrazovanosti, materijalni i društveni status, obraća savremenim magovima, spravljačima magičnih čina, egzorcistima, šamanima i vidovnjacima kako bi za sebe, svoju porodicu ili za svoj dom, naručili kvalitetnu zaštitu - hamajliju, talisman, amulet ili zapis... Nesto što će sačuvati njihovu obiteljsku sreću, harmoniju i blagostanje u kući...

Magija u kriznim vremenima

U teškim vremenima i dramatičnim okolnostima, ljudi su posebno osjetljivi i spremni da se služe magijom i magijskim ritualima kako bi nadvladali situaciju i pobijedili strah, te našli rješenje iskrslim problemima. U tim trenucima pobožno izgovaraju određene riječi, formule i mantre - ili - ponavljaju poznate molitve ili se, pak, predaju jogi i meditiranju. Ko još u životu, pred neki važan događaj, nije krenuo u dugu noćnu setnju kako bi sakupio vlastite unutrasnje snage ili se pomolio Bogu, poželivši da sve protekne po planu i da se sve uspješno okonča?!...

Kad nas iznenada napusti voljena osoba, sav svoj duševni potencijal svjesno pokušavamo usredotčiti na jedno jedino pitanje - kako ponovo pridobiti njenu naklonost i ljubav! Koliko smo puta, u različitim situacijama,

nakon izlaganja životnoj opasnosti, kazali "hvala" nepoznatoj zaštitinickoj ruci koja nas je sacuvala od mnogo vece nesrece do koje je u toj situaciji moglo doći?!

Nema sumnje da duševni pritisak, kojem smo izloženi u kriznim (dramaticnim) ili nepovoljnim životnim situacijama, znatno smanjujemo iskreno vjerujući u djelovanje nekih magijskih sila. To nam pomaze da odagnamo strah i paniku, da ublazimo očaj i nekako ovladamo situacijom. Sa sličnim su se životnim okolnostima suočavali i naši daleki preci. Razlika je samo u tome što su oni u mnogo većoj mjeri vjerovao u postojanje zlih duhovnih sila koje ih okružuju i na koje mogu utjecati jedino uz pomoć - magijskih djelovanja!

Magija u ranijim vremenima

Zmija je u vjerovanjima Egipćana igrala veoma važnu ulogu. Boginja u obliku kobre kontrolirala je rast bilja, a Urejeva zmija pojavljuje se na celu moćnih egipatskih kraljeva kao simbol zaštite i simbol vlasti. S druge strane, po nalazima u prahistorijskim grobovima znamo da se još neandertalski čovjek bavio magijom. Lancić od vucijih zuba, koji je oko vrata nosio naš praprapredak, trebao ga je štiti od jaci suparnika i neprijatelja. On je okacio najopasniji dio vuka - njegove zube - i to na najosjetljiviji dio svoga tijela - vrat - kako bi pokazao svoju neizmjernu snagu i svoju beskrajnu moć.

U starom su Egiptu, zemlji koja se smatrala zemljom carobnjaka, pojedine životinje su smatrane božanstvima - zmije, sokolovi, majmuni, krave... - jer se vjerovalo da raspolazu nadzemaljskim sposobnostima i moćima. Ova božanstva u liku životinja kod većine prehistorijskih naroda bila su, zapravo, otjelovljenja sila prirode koje čovjek nije mogao kontrolirati: to su Sunce, vjetar, kiša i stalno podizanje i padanje nivoa Nila, rijeke koja im je značila koliko i sam život.

Egipćani su ova bica izrađivali od najrazličitijih materijala, nosili ih uza se kao hamajlije ili su ih stavljali na kuće i predmete kojima su željeli podariti božansku zaštitu: zaštitu od bolesti, čuvanje prinosa, očuvanje plodnosti... Uskoro su kod Egipćana, Grka, Kelta i Germana bogovi poprimili ljudsko obličje. Pa su oni postali gospodari čovjekove svakodnevice nudeći zaštitu ili donoseći nevolje. Ljudi su ih snishodljivo umoljavali ili se branili od njih - rjeđe prikovanim konjskim potkovicama i četverolisnom djetelinom - a mnogo češće posebnim ritualnim obredima i proizvodnjom hamajlija, amuleta ili talismana.

Kasnije su im se pridružili pisani znakovi, carobne izreke i molitve iz svetih spisa i tajnih knjiga, šifrirane poruke, geometrijske figure, planetarni i astroloski simboli.

Tajna ucenja (2)

Postoje li natprirodne sile?

Danas postoje i sasvim ozbiljni znanstveni radovi koji eksperimentalno potvrđuju barem djelimicno postojanje natprirodnih sila i magijskog svijeta.

Čak i moderna znanost priznaje da u prirodi postoji mnogo toga sto nas svakodnevno okružuje, a sto u osnovi pripada svijetu nematerijalnih, tajanstvenih i neobjasnjivih sila. Pa ko se svakog proljeca ne divi obnavljanju zivota, listanju i cvjetanju? Kako spoznati i objasniti silu koja utice na razvitak djetetovog zivota u majcinoj utrobi? Ko jos nije osjetio cudesni uticaj punog Mjeseca u vedroj ljetnoj noci? Ko se nije osjetio nekako zacudenim, sicusnim i nesigurnim, posmatrajuci sjajni put komete na nebu?

Sadasnja znanost, nesumnjivo, moze odgonetnuti citav niz prirodnih pojava, moze ih detaljno analizirati i opisati, ali nespoznatljivost uzroka mnogih ovozemaljskih cuda, a prije svega, cuda nastanka zivota na Zemlji, zapravo je izvor svih nasih magijskih osjecanja.

Ali covjeku spoznaju o postojanju vanzemljaskog i natprirodnog ne daje samo pracenje neobjasnjivih prirodnih pojava. Covjek te cudne sile, koje prema drevnim ucenjima pripadaju duhovnom svijetu, osjeca i nerjetko prepoznaje u samom sebi, u svojim snovima, u neobicnim stanjima kao sto su nadahnuce, ekstaza, trans, predosjecaj, hipnoza..., u kojima dozivljava osjecaje koje nikako ne moze racionalno objasniti i uklopiti u svoj normalni zivot.

Komuniciranje sa duhovnima

Za mnoge je upravo magija – i crna i bijela - nacin i metoda pomocu koje se najlakse uci i shvata jezik dobrih i zlih bica iz duhovnog svijeta. Uz pomocu nje se s njima uspostavljaju kontakti i komunicira, kako bi im se saopstile zelje, izdale zapovijedi, ucvrstila nadanja, odagnali strahovi, a ponekad – dakako - uputila i stroga prijetnje, te kako bi se od duhovnih bica zatrazila pomoc i povratila harmonija, blagostanje, zdravlje i sreca.

Svakodnevni uticaj tajanstvenih i neobjasnjivih sila na ljudski zivot priznaju i sve religije svijeta i nije nikakvo cudo sto se tom temom bave s punom ozbiljnoscju. Ali bica iz duhovnog svijeta ne pripadaju samo Sotoninim pristicalicama i bezbrojnim hordama zlih vrazijih ili sejtanskih druzina i plemena. Duhovnom svijetu pripadaju i dobri (pravovjerni duhovi) dzinni - andeli ili meleci. A oni su uvijek na nasoj strani!

Magija stara koliko i covjek

Arheoloska otkrica u prastarim grobovima pokazuju da je cak i neandertalac izvodio magijske rituale kako bi odagnao strahove i postao hrabriji i vjestiji u lovu. Uostalom, gotovo se sa sigurnoscu moze tvrditi da je magija stara koliko i sam covjek.

Istrazivaci tvrde da su prva svjedocanstva o magiji stara 500.000 godina, a vjerovanja u magijske sile i magijske moci mogu se naci i u najstarijim civilizacijama. To i nije cudo, jer covjek do dana danasnjega svoje sumnje, osjecanja, potrebe, strah od zivota i strah od smrti, vezuje za nesto natprirodno, nesto sto ne moze zauzdati i podvrci svojoj volji.

Prizivanje tih mocnih sila omogucava mu opstanak i umiruje ga. Tajne vjestine i magijska ucenja su bezvremenski fenomen koji uz covjeka ide kao san i java. Oni su koristen i primjenjivani (i bit ce primjenjivani) na svim podrucjima covjekovog zivota i u svim periodima njegovog postojanja, kao sredstvo kojima se olaksava i poboljsava svakodnevi zivot.

Korijeni tajnih ucenja

Magija se ne moze objasniti racionalno i materijalisticki; ona ne podlijeze zakonima logike. Magijski cin je i kad neka zena nesvjesno stavlja na rever bros u obliku skarabeja ili "Fatiminu ruku", jer ona time u pomoc priziva sile koje jacaju njenu stvaralacku snagu.

Covjek je pravo cudo. Kad nesto ne moze logicki objasniti, on tome uvijek pridaje magijsku moc i snagu.

Ali, covjek nije samo obdareno razumom. On je u istoj mjeri obdaren i osjecanjima, drustvenim navikama, tradicijama, predanjima i svojim odnosima prema drugim ljudima. U svemu tome, on prepoznaje i utjecaj nekih nepoznatih, tesko objasnjivih sila.

Podrucje covjeka koji prevazilazi njegov svakidasnji zivot bilo je do sada objekat brojnih istrazivanja. Glasoviti osnivac psihoanalize, Zigmund Frojd (1856-1939), razlikuje dnevnu svijest o Nad-Ja i podsvijest, a Karl Gustav Jung (1875-1961) je strukture podsvijesti nazvao arhetipovima. Oni su nesvjesne slike i sile u covjeku koje vase za sve ljude nezavisno i od pojedinačnih iskustava svakog pojedinca. Vecina simbola i mitova odrzavaju arhetipove.

Ako je to tacno, korijeni magije leze u samom covjeku, u njegovim cesto nesvjesnim snagama i mogucnostima, koje se na magican i njemu neshvatljivi nacin prenose na stvari i situacije njegovog vanjskog svijeta i koje stoje utjelovljene u njemu.

Znanje, vjerovanje i sujevjerje